

บทที่ 4

สรุปผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

4.1 สรุปผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

จากการติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ของโครงการอาคารโรงแรมอลี ซีนัส เฟส โครงการอลี ซีนัส เฟส ระหว่างเดือนมกราคม-มิถุนายน พ.ศ. 2567 สรุปได้ว่า โดยภาพรวมทางโครงการฯ ได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด ในด้านทรัพยากรกายภาพ การคมนาคมขนส่ง การจัดการขยะมูลฝอย การบำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม การป้องกันอัคคีภัยและการบรรเทาสาธารณภัย การสาธารณสุข และด้านสุนทรียภาพและการท่องเที่ยว

ปัจจุบันหลังจากที่ทางโครงการฯ ได้ดำเนินการปรับปรุงห้องพักมูลฝอยแล้วเสร็จ เมื่อปลายปี พ.ศ. 2562 นั้น ห้องพักมูลฝอยหลังจากการปรับปรุงมีความสามารถในการรองรับปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอ

ทั้งนี้ เนื่องจากโครงการฯ ไม่มีพื้นที่หนองน้ำ จึงไม่มีการนำน้ำฝน และน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำไปใช้ประโยชน์ โดยน้ำทิ้งของโครงการฯ หลังผ่านการบำบัดเป็นที่เรียบร้อยแล้วจะถูกปล่อยออกสู่รางระบายน้ำสาธารณะของกรุงเทพมหานคร

การดำเนินงานของโครงการเกี่ยวกับพื้นที่หนองน้ำ

ไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรการได้ เนื่องจากไม่ได้จัดสร้างพื้นที่หนองน้ำ ทั้งนี้ ทางโครงการได้เตรียมความพร้อมเมื่อฝนตก และปัญหาน้ำท่วมรายละเอียดดังต่อไปนี้

- **การระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม**

- **ระบบระบายน้ำฝนในอาคาร**

รูปแบบระบบระบายน้ำฝนภายในอาคารทุกหลังของโครงการอลี ซีนัส เฟส เป็นแบบเดียวกัน คือ ระบบระบายน้ำฝนของอาคารจะออกแบบให้สามารถรับน้ำฝนในปริมาณฝนตก 150 มิลลิเมตรต่อชั่วโมง ซึ่งเป็นค่าที่ใช้ในการออกแบบท่อระบายน้ำทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร โดยติดตั้งหัวระบายน้ำฝน (Roof Drain) ที่ชั้นดาดฟ้าและติดตั้งที่ระบายน้ำฝนที่พื้น (Floor Drain) ที่ส่วนนอกอาคาร รวมถึงพื้นที่ที่ฝนเข้ามาได้ ท่อน้ำฝนในอาคารมีขนาดตั้งแต่ 80 ถึง 350 มิลลิเมตร น้ำฝนจะถูกระบายลงสู่บ่อพักริมาอาคารก่อนระบายลงสู่ระบบท่อระบายน้ำส่วนกลาง

- **ระบบระบายน้ำส่วนกลาง**

ระบบระบายน้ำส่วนกลางใช้ระบบท่อบ่อกักเป็นระบบท่อรวม (Combined Sewer System) คือ รวบรวมน้ำที่ผ่านการบำบัดและน้ำฝนในท่อเดียวกัน ทั้งนี้ น้ำที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารจะถูกระบายลงสู่ท่อระบายน้ำบริเวณริมขอบถนนรอบพื้นที่โครงการ โดยท่อระบายน้ำถูกออกแบบให้สามารถรองรับปริมาณฝนตก 150 มิลลิเมตรต่อชั่วโมง และสามารถรองรับปริมาณน้ำเสียในช่วงน้ำเสียสูงสุดได้ ท่อระบายน้ำเป็นท่อคอนกรีตเสริมเหล็กขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ 225 ถึง 825 มิลลิเมตร วางที่ระดับความลาดเอียงต่ำสุด คือ 1:100 ถึง 1:250 มีบ่อกัก (Manhole) ขนาด 1 x 1 x 1 เมตร อยู่ตามจุดต่าง ๆ ทุกระยะห่างที่เหมาะสมและตามระยะที่มีการเปลี่ยนขนาดของท่อ รวมทั้งสิ้น 42 จุด การระบายน้ำจะอาศัยแรงโน้มถ่วงของโลกและความลาดเอียงของพื้นที่ ท่อระบายน้ำรวมของโครงการจะระบายน้ำออกนอก

โครงการลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ จำนวน 3 จุด ได้แก่ บริเวณริมถนนวิบูลย์ จำนวน 2 จุด ในแนวทางเข้า-ออก และบริเวณ
ซอยร่วมฤดี จำนวน 1 จุด ทั้งนี้ ในบ่อพักน้ำสุดท้ายของแต่ละจุด ได้ติดตั้งตะแกรงดักมูลฝอยไว้ ก่อนระบายออกนอกโครงการ

- **การป้องกันน้ำท่วม**

โครงการได้ปรับถมพื้นที่ในโครงการทั้งหมด 22 ไร่ อยู่ในระดับที่สูงกว่าระดับถนนภายนอกประมาณ 1.15 เมตร โดยมีแนวลาดเอียงในบริเวณถนนรอบพื้นที่โครงการเพื่อระบายน้ำลงระบบท่อส่วนกลางรอบพื้นที่ นอกจากนี้ โครงการ
ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครชั้นใน ซึ่งมีมาตรการ/แผนงานในการป้องกันน้ำท่วมอย่างดี จึงไม่มีปัญหาน้ำท่วมในบริเวณรอบ ๆ
พื้นที่โครงการ

ทั้งนี้ หากโครงการประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ทางโครงการฯ จะเสนอรายละเอียดต่อ
หน่วยงานผู้อนุญาตและสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบด้าน
สิ่งแวดล้อมก่อนดำเนินการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ทุกครั้งต่อไป

4.2 สรุปผลการปฏิบัติตามมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

จากการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการอาคารโรงแรมอลี ซิชั่นส์ เฟส โครงการอลี
ซิชั่นส์ เฟส ระหว่างเดือนมกราคม-มิถุนายน พ.ศ. 2567 สรุปผลได้ว่า ดัชนีคุณภาพน้ำทั้งที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัด
น้ำเสีย ของอาคารต่าง ๆ ภายในโครงการฯ ส่วนใหญ่มีค่าเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทั้งจากอาคาร ประเภท ก.
และประเภท ข. ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทั้ง
จากอาคารบางประเภทและบางขนาด ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนที่ 125 ง วันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2548
กำหนด ยกเว้น บีโอดี เดือนเมษายน พ.ศ. 2567 ของอาคารโรงแรมคอนราด กรุงเทพฯ ที่มีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานฯ
กำหนด สำหรับปริมาณฟิคอลโคลิฟอร์มแบคทีเรีย แอมโมเนียไนโตรเจน และฟอสเฟต มาตรฐานฯ ดังกล่าวมิได้กำหนดค่าไว้

สำหรับคุณภาพน้ำทั้งที่ระบายออกนอกพื้นที่โครงการ เปรียบเทียบกับมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทั้งจาก
อาคาร ประเภท ข. ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทั้ง
จากอาคารบางประเภทและบางขนาด พบว่า ดัชนีคุณภาพน้ำทั้งส่วนใหญ่มีค่าเป็นไปตามมาตรฐานฯ กำหนด ยกเว้น สารที่
ละลายได้ทั้งหมด เดือนเมษายน พ.ศ. 2567 ที่มีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานฯ กำหนด สำหรับปริมาณฟิคอลโคลิฟอร์มแบคทีเรีย
แอมโมเนียไนโตรเจน และฟอสเฟต มาตรฐานฯ ดังกล่าวมิได้กำหนดค่าไว้

4.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำเสีย และคุณภาพน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียของโครงการอาคารโรงแรมอลีฮ์ ซันส์ เฟลส โครงการอลีฮ์ ซันส์ เฟลส นั้น บริษัท ยูโนเด็ค แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิเนียริง คอนซัลแตนท์ จำกัด ได้ดำเนินการสรุปข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรปฏิบัติในการควบคุมดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อเป็นการรักษา และเพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำเสียให้มีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ทำความสะอาดบ่อรวบรวมน้ำเสีย (Equalization Tank) เป็นระยะ ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันการสะสมของตะกอน

2) ควรดำเนินการติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพ และบำรุงรักษาระบบเติมอากาศ (Aerator) ให้มีปริมาณออกซิเจนละลายที่มีค่าเหมาะสม คือ มีค่าไม่ต่ำกว่า 2 มิลลิกรัมต่อลิตร (กรมโรงงานอุตสาหกรรม และสมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย, 2545) เพื่อตะกอนจุลินทรีย์เจริญเติบโต และเพิ่มจำนวนให้เพียงพอต่อการย่อยสลาย สารอินทรีย์ในน้ำเสีย รวมทั้งให้น้ำเสียสัมผัสกับจุลินทรีย์ด้วย

3) ตรวจสอบบ่อดักไขมันอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากบ่อดักไขมันดังกล่าวรองรับน้ำจากกิจกรรมห้องครัว ซึ่งมีน้ำมันและไขมันค่อนข้างสูง โดยดักน้ำมันและไขมันออกจากบ่อดักไขมันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการป้องกันน้ำมันและไขมันหลุดปนเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย ที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของเชื้อจุลินทรีย์ในบ่อเติมอากาศ และหากตรวจพบในปริมาณสูงอาจจะส่งผลให้ระบบบำบัดน้ำเสียประสบปัญหาการเดินระบบอย่างเฉียบพลัน

4) การควบคุมอายุตะกอน (ระยะเวลาเฉลี่ยที่ตะกอนจุลินทรีย์หมุนเวียนอยู่ในถังเติมอากาศ) ซึ่งทำการควบคุมได้โดยการนำตะกอนส่วนเกินออกจากระบบให้มีค่าคงที่ โดยทั่วไปจะควบคุมให้ระบบมีอายุตะกอนประมาณ 5-15 วัน

5) ตรวจวัดค่าเอสวี 30 ในบ่อเติมอากาศเป็นประจำทุกวัน เพื่อควบคุมปริมาณตะกอนในระบบมีค่าอยู่ในช่วงที่เหมาะสม คือ ประมาณ 400 ถึง 600 มิลลิกรัมต่อลิตร (กรมโรงงานอุตสาหกรรม และสมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย, 2545) ทั้งนี้ ค่าเอสวี 30 ที่ใช้ในการควบคุมดูแลระบบบำบัดน้ำเสียอาจแปรผันตามปริมาณน้ำเสีย และค่าความสกปรกของน้ำเสีย

6) ปริมาณฟิโคลโคลิฟอร์มแบคทีเรียในน้ำทิ้งส่วนใหญ่มีค่าค่อนข้างสูง ดังนั้น ควรควบคุมปริมาณคลอรีนที่ใช้ และปริมาณคลอรีนคงเหลือให้มีค่าสัมพันธ์กัน และทำความสะอาดบ่อรับน้ำทิ้งเป็นประจำ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อเป็นการรักษา และเพิ่มประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อโรคในน้ำทิ้ง

7) ติดตามตรวจสอบ และบำรุงรักษาอุปกรณ์ต่าง ๆ ของระบบบำบัดน้ำเสียอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประสิทธิภาพการทำงานที่ดีของระบบบำบัดน้ำเสีย